

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri popoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo.

Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Solskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po editvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 16 vin., 2-krat po 14 vin., 3-krat po 12 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Ali se zjasni do 10. septembra?

Torej bode vendar edenkrat konec tega čakanja! V času od prvega pa do desetega septembra vršile se bodo v naši notranji politiki razne spremembe in doživeli bodemo mnogo presenečenj. Tako čitamo skoro po vseh političnih listih. A najprvo je prineslo to vest dr. Pacakovo glasilo iz baje najzaneslivejšega vira in tako kakor smo prejeli to vest, podajamo jo tudi našim čitateljem. Še dober teden dnij in radovednosti vseh za razvoj naše notranje politike se zanimajočih ljudi — bode ustrezno. Ako bi pa temu ne bilo tako, potem pa bodemo še nadalje čakali in ugibali ter se prepirali o deželni in narodni avtonomiji ter o splošni volilni pravici, a le za to, da nam hitreje mine čas.

No, kakor je posneti iz zadnjih brzovavnih poročil, prihajajočih z Dunaja in Prage, bi znalo biti nekaj resnice na vesti dr. Pacakovega glasila. Z Dunaja poročajo namreč, da pride cesar že 1. septembra iz Ischla na Dunaj ter da bode vsprejel več odličnih politikov. Ista poročila zatrjujejo tudi, da se bode rešilo vprašanje, ali se skliče drž. zbor ali ne, že pred cesarjevem odhodom na velike vojaške vaje t. j. do 10. septembra ter da je sklicanje državnega zbora odvisno od tega, ali bodo Čehi opustili obstrukcijo ali ne. Ako bi se vlada prepričala, da Čehi ne opuste obstrukcije — potem sploh ne skliče državnega zbora.

Iz Prage pa se poroča, da je bil včeraj shod čeških zaupnih mož ter da je od sklepov tega shoda odvisen nadaljni razvoj naše notranje politike. Ob enem se poroča od istotam, da so voditelji češkega naroda že obveščeni o tem, kaj naj se zgodi tedaj, ako bi češki zaupni možje sklenili nadaljevati obstrukcijo. Potemtakem je politična akcija pred vratmi in pripravljene moramo biti na odločilen korak, katerega bo storila vlada — kam, ali na desno ali na levo? — Tega danes ne pove še nobena pratika.

Nekateri govoré celo o nekaki spremembi sedanjega ministerstva in neki

LISTEK.

Kdo je bil pametnejši?

(Iz ruskega po Tolstem.)

Bilo je zjutraj. Na dvoriščih je ležal sneg in po vasi so tekli celi potoki. Med dvema hišama v neki stranski ulici je tekla izpod gnoja velika luža. In k tej luži ste prišli dve deklici iz raznih hiš, manjša in večja. Obe ste bili oblečeni v nov sarafan (krilo). Manjša je imela višnjevo, a večja rmeno — pisano krilo. Obe ste imeli rdečo ruto na sebi. Pokazali ste jedna drugi svojo obleko in se jeli igrati. Kar se izmisliti, da bi poplaskali in popljuskali po vodi.

Majša je hotela kar v nogavicah v lužo. A starejša jo pokara: „Ne tako, Malaša, mati te bo kregala. Jaz se zujem, zuj se še ti“. In deklici se zujeti, pa se podpasati ter gresti po luži jedna proti drugi. Malaška je stopila noter do gležnja pa rekla: „Globoko je, Akuljuška, bojim se“. — „Kaj, toni nič“, pravi druga — „nič globočje ne bo. Le idi naravnost proti meni“. In jeli ste brodirati jedna proti drugi. Akuljka reče oni: „Čuj, Malaša, glej, nikar ne škropi, hodi počasi“. Jedva je bila to izrekla, kar pljuskne Malaška z nogo po vodi —

budimpeštanski list ve celó povedati, da je minister Rezek dal dr. Koerberju svoj portfelj na razpolago, češ, naj bi se na njegovo mesto poklical v ministerstvo kak drug odličan češki parlamentarec. Istotako pa bi vstopil v dr. Koerberjev kabinet tudi kak zaupni mož nemških strank.

Ali proti ti zadnji kombinaciji so se vse radikalne nemške stranke postavile po robu z vso odločnostjo, češ, na ta način bi bila nekako pripoznana jednakoveljavnost češkega naroda z nemškim v Avstriji, kar bi značilo za Nemce največje ponižanje.

Nemcem — tako trdè ti radikalni nemški možje — se mora priznati v Avstriji gospodovalna uloga — in da le pod tem pogojem puste govoriti s seboj — vsa druga pogajanja z njimi, ki bi slonela na kaki drugi podlagi, so nemo-goča.

Sodeč po takih izjavah, bi človek lahko sklepal, da se nikakor še nimamo nadejati mirnega skupnega parlamentarnega delovanja vseh strank, pač pa česar drugega. A kakor rečenó, počakajmo še do 10. septembra — saj se nam obetajo do tačas „presenečenja“ — toraj nekaj nenavadnega, — kar presega našo politično kombinacijsko zmožnost in naše politično duševno obzorje.

Naše trdno mnenje pa je in ostane, da mora biti v Avstriji, katere prebivalstvo obstoji iz velike večine Slovanov, prej ali slej konec nemškega gospodovanja ter da bode za našo državo tem večja sreča, čim preje pridejo do tega prepričanja tudi odločujoči krogi. Naše mnenje je, da v Avstriji nima predpravic ni jedna ni druga narodnost, marveč da imajo druga poleg druge pravico živeti jednakovno. In naj bi bila presenečenja do 10. septembra kakoršna si bodi, — to naše mnenje se ne bode spremenilo niti za jedno samo pičico.

V varstvo vinoreje.

(Izv. dop. iz Sv. Križa na Vipavskem.)

Poletje se bliža svojemu koncu, veseli čas trgatve ni daleč. V onih letih, ko ni še bilo trtne uši, peronospore,

udarilo je naravnost v Akuljkin sarafan, ter jej oškropilo krilo, nos in oči.

Ko vidi Akuljka madež na sarafanu, jame se hudovati na Malaško, pa jo grditi; in zleti za njo, da bi jo natepla. Malaška se prestraši, vidi, da je naredila narobe, pa poskoči iz luže ter steče proč.

V tem pride mimo Akuljkina mati, vidi, da je hčerkin sarafan oškropljen in vsa obleka opackana.

„Kje pa si se tako omazala, potepa?“ — „Malaška me je nalašč oškropila“. Mati pograbi Malaško ter jo udari po hrbtu. Malaška zavrišči, da se je čulo po vsej vasi. Prileti Malaškina mati. „Zakaj pa tepeš mojo?“ začne se kregati sosedica. Beseda je dala besedo, in ženski se jameti psovati.

Na ad prihitijo še možje, in zbralo se je po na asi na ulici. Prepirali so se, eden udarí drugega, in kmalu bi bil nastal cel tepež. Tu pride Akuljkina stara mati k možem ter jih začne miriti: „Kaj pa ste začeli tu? O, moj božji dan! Treba se radovati, a vi napravljate tak greh!“ Ali niso slušali starke, skoro bijo bili prevrgli. In tudi starka bi jih ne bila pomirila, da ni bilo Akuljke in Malaške.

grozdne plesnobe, kozavosti in vseh boleznij in nadlog, ki grozé uničiti glavni pridelek našega poljedelca, takrat, ko še ni bilo vinske klavzule z Italijo, ki provzročuje uničujočo konkurenco domačemu vinu in ni nikdo pomnoževal svojega pridelka na nepošten način; v onih časih se je veselil vinogradnik bogate trgatve. A dandanes temu ni tako. Vinogradnik se ne more veseliti trgatve iz različnih uzrokov. Med letom je trošil za delavce, ker vsega dela ne zmora sam tudi najpridnejši kmetovalec ne, ker delo mora biti opravljeno ob določenem času; poleg tega stane precej tudi žveplo in vitrijol, a pridelek je zaporedoma pičel. Skoraj da najhuša nadloga pa je, da se pridelek težko spravi v denar, ker mu delata konkurenco laško vino in petijot.

Letošnja letina na splošno ne bode dobra. Dolgotrajna suša je uničila mnogo poljskih pridelkov, le grozdje je ostalo zdravo in lepo, kjer ga ni pritisnila suša. Vina se bode pridelalo letos primeroma precej in to, kakor kaže, prav dobrega.

Ako bi imelo vino primerno ceno in ako bi bilo mogoče spraviti je hitro v kupčijo, opomogli bi si tukajšnje ljudstvo.

Vinogradniki se bojé posebno še dveh nadlog, namreč vinske klavzule z Italijo in ponarejenih oziroma pomnoženih vin t. j. petijota.

Po goriški deželni razstavi si je bila pridobila dolina kaj dobrega kupca za svoje vino, namreč dunajskega trgovca.

Koj po trgatvi se je prodal pridelek kar hkratu za gotov denar po precej dobri ceni. Kar je še ostalo, pa je odpeljal Kranjec. Zdaj pa nekaj let ni več ne Dunajčana ne Kranjca. Kot uzrok tej žalostni prikazni so navajali zgoraj omenjeni nadlogi, ki ste hujski kakor trtna uš.

Kar ni pokvaril lah, je odpravil petijot. Dobro ime je zgubilo vipavsko vino v kupčiji. Kranjski krčmarji, kateri so nekdanj tako radi hodili v našo dolino, govoré glasno in jasno, da vode imajo doma preveč.

Napravljanje petijota je postavno določeno. Vsakdo si ga sme

Ko so se ženske prepirale, obrisala je Akuljka sarafan, in stopila zopet v stransko ulico k luži. Vzame kamen ter začne razgrevati zemljo v luži, da bi spustila vodo na ulico. V tem pride tje še Malaška, in jame jej pomagati ter delati potočino s tresko. Ravno so se bili jeli možje prepirati, pa priteče ona voda iz luže po ulici tje do istega mesta, kjer je starka mirila ljudi. Deklici ste tekli vsaka ob svoji strani vode. „Lovi jo, Malaša, lovi!“ kričala je Akuljka. Tudi Malaša je hotela nekaj reči, ali ni mogla od smeha. Deklici ste tekli pa se smejali treščici. In pritekli ste prav v sredino mož.

Ko jih ugleda starka, reče možem: „Za Boga! Hoteli ste se tepsti zaradi téh otrok — a ona sta že davno pozabila in spet se igrata v ljubezni med saboj. Bolj pametna sta, nego vi“. Možje pogledajo otroka in sram jih je bilo: „Ali smo bedastil!“ — zasmeyejo se ter se razidejo.

Pač žalostno, da včasih nečedni gobci niso podobni ne otrokom, ne fem možem, ampak bolj — mesarskim, krvo- ločnim risom!

napraviti za domačo rabo; za prodajo pa le oni, ki dobi od oblastnije dovoljenje za to, kakor za vsako drugo obrt. Petijot torej ne sme se napravljati brez dovoljenja, a še manj sme se prodajati ga — kot naravno vino. Napravljanje in prodajanje petijota brez dovoljenja je sleparstvo na škodo državi in posebno še vsacega vinogradnika. Čudno je res, da država pusti tako postopanje. Ako že država zanemarja dolžno pažnjo nad petijotarji, ne morejo več tega dopuščati in prenašati naši vinogradniki sami, ker ne morejo več trpeti preobčutljive škode.

Ker država nima še organa, ki bi zabranjal nepošteno kupčijo s petijotom, nameravajo občine same uvesti kontrolo nad petijotarji.

V ta namen je sklenilo naše občinsko starešinstvo izvoliti poseben stalni odsek, katerega naloga bode, paziti in zabraniti, da ne bode petijotežiral vina nikdo v občini.

Vsak oddelek v občini ima v odseku uda, kateri bode poročal odseku vsako sumnjo. Prestopniki se bodo naznanili kompetentni oblastniji v obravnavanje.

Ako bodo postopale tako vse občine v naši dolini, smemo pričakovati z gotovostjo, da zginejo iz doline ponarejena vina, da se povrne našemu vinu pošteno ime in s tem se privabijo zopet nekdanji in novi kupci.

Le v upanju na dobro kupčijo z vinom bode zamogel vinogradnik prenašati vse stroške, katere zahteva od njega današnje vinogradništvo, katero ima toliko hudih nasprotnikov.

Dopisi.

Iz Št. Petra. — (G. Jakobu Maražu v odgovor). — Opozorjen na poslano g. Jakoba Maraža v „Soči“ št. 99, v katerem se tudi v me zaletava, odgovarjam na to, kar mojo osebo zadeva.

I. Berem to-le: „Kaplan Ličan je klobasal(!) o trgovini samo laž (na shodu v Dolenji Vrtojbi). Črni suknji to pač ne pristoja. Trdil je namreč, da zadruga je, da se židom iztrga iz rok kmeta-trpina“.

Na to pripominjam sledeče:

1. Govoril sem o zadrugah sploh, katere so postavljene proti izkoriščanju od strani židov (krščenih in nekrščenih). Take se snujejo po celem svetu, da kar mrgoli različnih zadrug. Le pri nas na Goriškem bi kmet ne imel pravice, da se organizuje?! — Organizujete se trgovci, krčmarji, čevljarji, mizarji, ker veste, da v slogi je moč; edini kmet bi tega ne smel!? — Čudno, da g. Maražu ni znano oderuštvo in izsesavanje od izvestne vrste ljudij!

Dandanes se to na finejši način nadaljuje na borzah, s špekulacijami na trgu, pri tehtanju, pri „glihanju“, z raznimi lažnjivimi poročili itd. In proti zgoraj omenjenemu načelu se drzne človek stopiti s trditvijo: „to je laž, ki ste črni suknji ne spodobiti“. Če se Vam pozdeva, da tako načelo ni „voda na Vaš mlin“, je lahko zavrnete, češ, da je zmota, da ni resnično, a laži mi po vesti ne morete očitati.

II. Kar zadeva pa Št. Petersko zadrugo, katera je trn v peti trgovcu Maražu, pribijem tu § 1. njenih pravil: „Zadruga ima namen zboljšati razmere svojih udov v pravem in gnot-

nem oziru s tem, da a) oskrbuje po najnižjih cenah gospodarske in gospodinske potrebščine; b) da kmetijske pridelke, kolikor mogoče ugodno vnovčuje. To je namen zadruga, za katero dela cel odbor in nadzorstvo povsem brezplačno, in le težko mu dé, da radi nasprotovanja od nekotih strani ni bilo odboru možno vedno storiti to, kar je bilo v prid kmetu nameravano.

A dasi namen ni še dosežen, vendar je zlobna trditev, da zadruga nima namena kmetu pomagati. Sadje, s katerim ste imeli g. Maraž, v nedeljo opraviti, tudi ni zrastle na drevesu koj po enem mesecu ali enem letu! Tudi „trgovsko-obrtno društvo“ se še ne more ponašati — trdil je na shodu dr. Tuma — s posebnimi uspehi. Stori pa je zadruga, kar jej je bilo možno.

1). Prodala je ugodno okoli 400 hl vina Izabele. G. Maraž, ali ni bilo s tem nič pomagano kmetu?

2). Pri krompirju je odbivala täre le 3°, dočim so drugi trgovci in tudi g. Maraž, jemali po 4°; mešetarja, katerega plačuje drugod kmet sam, je zadruga plačevala. Ni-li bilo s tem kmetu čisto nič pomagano?

3). Izplačala je vsakemu pošteno brez odbitka, kakor je bilo zmenjeno, tako, da nismo imeli še nobene sodnijske tožbe, dočim je g. Maraž radi prodaje pridelkov imel več tožb, in pogostokrat je bilo treba kmetu mnogo kreganja, dokler je prišel do svojega plačila. Tudi zadrugi ste hoteli odbiti, kar jej je tikalo! —

II. Berem dalje: „Lani ste ravno ob času kupčije lagali, da je krompir na Dunaju po 5 do 6. Na to Vašo nesramnost Vam povem, da cene si nisem jaz izmislil, ampak sem je zvedel iz „Weltblatta“. Prosim poiščite dotične številke, ker meni niso pri rokah, in prepričali se boste, kdo je lagal.

III. Trdite dalje, da smo kmetu lansko leto škodili, ker je vsled zadruga zadrževal krompir. Na to opozarjam, da je bilo ljudem znano, da prične zadruga poslovati še le s 1. oktobrom, torej takrat, ko kupčija z zgodnjim krompirjem popolnoma neha. Je pa zadruga poznejši krompir plačala po 1-80 q, dočim je takrat kupoval g. Maraž le po 1 gld. 40 kr.!!

IV. Zvaliti hočete na zadrugo krivdo, da je cena krompirju letos padla. Na to Vam opozarjam na besede, katere sem Vam rekel o priliki, ko sva se skupaj peljala iz Gorice: „Držite — prosim — ceno krompirju 3 gld., saj je tako kmet tudi s tem malo plačan. Zadruga se bo tudi te cene držala“. Res, mi smo se po tem ravnali, a kaj potem slišimo, da g. Maraž plačuje vže manj, tako, da je v enem tednu padla cena od 3 na 2 gl. Vsled tega je bila tudi zadruga primorana iti za kupom.

Tako delate Vi, ki „ste absolvirali vse trgovske šole in imate 100 let prakse v tej stroki“!

Povedati pa Vam moram h koncu, da se višji krogi vedno bolj zanimajo za zadruga. Tako je poljedelski minister nedavno zaukazal kranjski vladí: „Mej produktivnimi in razprodajalnimi zadrugami pa bodo za nadaljni uspešni razvoj sposobne one zadruga, ki se pečajo s prodajo živine, dalje sadjerejske in vinarske zadruga in treba bi bilo po našem mnenju njih gojenje — podpirati z vsemi mogočimi sredstvi“. In na drugem mestu govori poljedelski minister: „Priporočam tudi, da si zagotovite sodelovanje učiteljev in duhovnikov, ki so že opetovano z uspehom poučili kmečko prebivalstvo o gospodarskem in нравnem pomenu poljedelskih zadrug in postali tako važni razširjevalci zadrughih naprav.“

Pred kratkem je obiskal tudi našo zadrugo odposlanec namestništva ter se jako pohvalno o nji izrekel. In gotovo se bo zadruga vedno lepše razvijala pod novim zelo spretnim in izobraženim poslovodjem

ter požrtvovalnim predsednikom Francem Černicem. Sicer ga imenujete, gosp. Maraž, zaničljivo le „mežnarja“, a lahko rečem, da je daleč na okoli spoštovan mož, gotovo bolj, kakor adjutanta Vaši trgovini, Vaš sinko „nadobudni gospod“ Danijel in pa tisti „mladenič z vsemi dobrimi lastnostmi“. Zdelala sta menda obadva „trgovsko akademijo v Vrtojbi“.

Omenim še, da je zadruga pripravna skupno postopati s slovenskimi trgovci, in to sem tudi izjavil na shodu, da se ne bo jej krivo očitalo, „češ, v tla nas hoče pomendrati“. G. Maraž, — kakor se zdi, se tega silno brani, češ, da noče biti ne naš „sluga“, ne naš „fakin“. Svobodno Vam, a potem nam ne očitajte nestrpnosti! Dostavljam še besede iz „Narodnega Gospodarja“ štev. 15., od 10. avgusta 1900.:

„Najboljši in najbolj renomirani trgovci se ne udeležujejo gonje proti zadrugam. Obrekovanje je, da bi zadrughna organizacija imela ost proti trgovskemu stanu. Kjer je zadruga trgovcu v škodo, — tam je trgovec sam kriv.“

Toliko v odgovor na to, kar ste Vi, g. Maraž — veleposestnik, krčmar, trgovec in Bog si ga vedi, kaj še v D. V. — „klobasali“ — (da se poslužujem Vaših besed) — in klobuštrali v „Soči“ št. 99. V Št. Petru, dne 27. avg. 1900.

Josip Ličan,
kapelan.

Iz Brjij 27. avg. — Naj na kratko sporočim o veselici, ki se je vršila 26. t. m. v Kasovljah s sodelovanjem „Gor. Sokola“.

Vreme je bilo tisti dan lepo, a toplo. Ljudstvo se je zbralo od vseh strani in iz vseh stanov v ogromnem številu. Goriškemu „Sokolu“ smo šli nekoliko pota z zastavo naproti, ter ga je gosp. Alojzij Makovec navdušeno nagovoril in pozdravil. Odzdravil je jako lepo gosp. podstarosta v imenu „Sokola“. Veselica se je vršila potem v najlepšem redu. Nagovor, ki ga je govoril gosp. H. Furlan zelo navdušeno in izrazito, bil je z največim odobravanjem sprejet. Igro: „Dva gospoda, eden sluga“ so igrali tudi nepričakovano lepo. Obudila je mnogo smeha. Igrali pa so ti-le: gospić Milka Pignatari in Olga Terpin ter gospodje H. Furlan, F. Bratina, učitelj v Šmarjah in Anton Žerjal. Seveda so „Sokol“ vse točke petja in tamburanja izveli v občno zadovoljnost. Zlasti je občinstvo pozorno sledilo telovadenju in ni moglo načuditi se „Sokolovi“ spretnosti. Ples se je dobro obnesel. Omeniti je še, da pri prvotni zabavi je jako lepo pel mešani pevski zbor iz Sv. Križa pod vodstvom gosp. Medveščka. Bralno in pevsko društvo iz Dobravej se je pod vodstvom vrlega g. Vrčona korporativno in z zastavo udeležilo veselice. V velikih skupinah je prišlo zlasti slavno občinstvo iz Ajdovščine in sploh iz vseh bližnjih občin. — Velika dvorana je bila vrlo okrašena, za kar gre čast brjiskim pridnim dekletom in fantom, ki so skrbeli tudi za lepi red in mir. Sploh se je vsa mladina tako lepo in olikano vedla, da ni bilo nikjer žal besede slišati. Čast vsim, zlasti pa privediteljem in sodelovalcem!

Udeležnik.

Politični pregled.

Notranje reči.

Cesar se vrne iz Ischla na Dunaj baje dne 1. septembra ter ostane tam do Njegovega odhoda k velikim vojaškim vajam v Galicijo, ki prične okoli 12. septembra. V tem času bo vsprejel cesar več odličnih politikov.

Tabori in shodi na Češkem.

Minulo nedeljo sta bila na Češkem dva velika narodna shoda in sicer eden na gori Rip, drugi v gozdu Dobonin. Na obeh shodih so govorili razni češki odlični politiki in zastopniki raznih čeških strank, kakor Gregor, Baxa in drugi. Vsprejeta je bila resolucija, v kateri so zborovalci protestovali proti vladnem jezikovnem načrtu in zahtevali splošno, direktno in tajno volilno pravico. Baxa je dejal, da se mora delati na to, da se

uniči dunajski parlament, ki je jedina ovira k obnovitvi češkega državnega prava. Nekteri zborovalci so hoteli razviti črno zastavo z rudečim kelihom, a vladni zastopnik je zastavo konfisciral. Jutri bode v Chlumu velik tabor čeških žena.

Nemčija in Kitajsko.

Pruški državni zbor se še vedno ni sešel, radi tega vlada velika nevolja v raznih strankah, posebno pri centralistih. To pa največ z ozirom na državni budget za kitajsko vojno. Stroški nemške udeležbe na Kitajskem znašajo že danes okoli — sto milijonov mark, katere je potrošila vlada v to svrhu, ne da bi se bilo o tem razpravljalo na mero-dajnem mestu, v parlamentu. Vnanja politika nemškega cesarja na svojo roko je tudi v tej zadevi prišla v protislovje z voljo naroda, plačujočega taka silna bremena v davkih.

Vojska na Kitajskem.

Vest, da so japonske in ruske čete zajele japonsko cesarico, se baje potrjuje. Imajo jo toraj in peljejo jo nazaj v Peking. Zajeli so jo baje, predno se jej je posrečilo, priti v varno zavetje in od ondi izdajati naredbe proti inozemcem. Ž njo se povrne v Peking tudi ves ubegli dvor z ministri vred. Zatoraj je zavladalo upanje, da se kmalo prično mirovna pogajanja.

Kake odgovore bode dajala trdovratna cesarica na pogoje, ki jih bodo postavili zastopniki posameznih velevladi, to se bode že slišalo. Toda cesarica Čuši je danes prepričana, da vkljub ogromni masi svojega vojaštva v boksarji vred ne opravi ničesar nasproti mejnarodni vojski. Radi tega bode že morala ugrizniti v kislno jabolko in ustreci nekaterim morda ne baš rahlim zahtevam mejnarodnih sil.

Mej tem, ko se pripravlja v Pekingu odločilni akt glede bodočega nastopanja na Kitajskem, pa čedalje huje vré šrom vsega cesarstva. Tako se poroča, da se okoli Tientsina zopet nabirajo velike čete boksarjev, ki nameravajo zabraniti novim vnanjim četam uhod v notranje. Toda ti boksarji gredo v gotovo pogubo, ker jih bodo mejnarodne čete prijele od dveh strani. Iz Pekinga patrolirajo večji oddelki mejnarodnega vojaštva daleč v okolico mesta, ker je pričakovati, da se vsak trenotek prikažejo večji proti Pekingu gredoči voji kitajskih čet in boksarjev. V Housiju, 4 milje od Pekinga so zadele na veliko, dobro utrjeno kitajsko četo, katerej zapovedujejo baje najboljši kitajski poveljniki. Preko vsega cesarstva pa se čuje o velikih grozovitostih, ki jih doprinašajo Kitajci nad svojimi krščenimi rojaki. Po mnogih trgih in vaseh so naletele mejnarodne čete na cele gromade mrtvih teles, katerim so bile odsekane glave. Iz vseh nasebin beže radi tega krščeni Kitajci v Tientsin, kjer pa bode kmalo toliko ljudstva, da se je bati lakote in raznih boleznij. V Pekingu samem so v zadnji čas po raznih predmestjih grdo plenili in morili boksarji. Brez usmiljenja so morili vse, kar jim je prišlo pod roke, imetje, zlasti pa dragocenosti in denar pa so plenili in je odvažali iz mesta. Vladala je strašna zmesnjava. Kakor poroča ruski general Lanevič, je teh zločinov zdaj konec, ker so zadnjega boksarja iz Pekinga zapodile ruske in francozke čete pri zapadnih vratih iz mesta, a potem nad vrati razvile rusko in francozko zastavo.

Glede mirovnih pogajanj se poroča, da je v to svrhu imenoval Li-Hung-Čang podkralja iz Nankinga in Vushanga. Kini svetujejo velevladi, da se z lepa pogodi in plača odškodnino za vse, kar se je zgodilo. Japonska se je izjavila, da hoče toplo zagovarjati Kitajske interese, ako se vlada ne protivi mejnarodnim zahtevam.

O princu Tunu (Tuan ni pravo ime), katerega so vjeli Japonci, se govori, da bode ustreljen.

Domače in razne novice.

Prpriave za vsprejem Nj. Vel. cesarja v Gorici. — V našem mestu se že opaža nekako nenavadno gibanje. Po ulicah, po katerih se bode peljal cesar, začeli so že precej pridno čistiti zunanja lica hiš. Posebno bo zadobila marsikatera prodajalnica ob tej priliki ličnejšo zunanost. Tudi drevored na „Fra Jožefovej Cursu“, koder se pripelje cesar iz kolodvora v mesto, snažijo te dni ter obsekavajo drevje. Deželni odbor je naprosil upravo erarskih gozdov, naj bi mu ista preskrbela 300 visokih mlajev, ki se bodo postavili ob obeh straneh Franc Jožefove ceste in na katerih bodo vihrale razne zastave. Dan prihoda baje natančno še ni določen. Gotovo pa je, da pride Nj. Veličanstvo cesar v Gorico

v dobi od 20. do 24. septembra t. l. ter da se ustavi v Gorici poldrugi dan.

Sadna razstava v Gorici — okoli 20. do 27. septembra 1900. O prihodu Njegovega Veličanstva v Gorico priredi c. kr. kmetijsko društvo z visokodušno podeljenim prispevkom veleslavnega deželnega odbora na pokrite m tržišči pri starem sv. Antonu v to od slavnega mestnega zastopa blagohotno dovoljenem, razstavo svežega sadja, naravno in umetno posušenega sadja, sadnih kandidov in grozdja, potem pa zabojev (košev) za razpošiljanje sadja, grozdja, sušja itd. Za okinčanje se sprejmo tudi cvetlice in lepote rastline.

Tržno sadje in grozdje se ne bode sprejemalo v množinah pod 5 kilogramov, vsake vrste.

Razstavljevec, kateri je pridelal večjo množino razstavljenih sadnih vrst, naj naznani to na oglasni poli, katero mu na zahtevo dopošlje kmetijsko društvo.

Pri podelitvi daril se bode v poštev jemala tudi množina pridelanega sadja in prisojevalna komisija (jurija), se prepriča tudi na licu mesta, ali ima razstavljevec toliko sadja, kolikor ga je napovedal v oglasu.

Oglase je poslati podpisanemu društvu do 10. septembra t. l.

Posebna jurija podeli:

Državne svetinje c. kr. kmetijskega društva I. II. in III. razreda, denarna darila po 20 in 10 kron v zlatu z dotičnimi diplomami in častnimi priznanji.

Razstava bo trajala 8 dni; otvori se, kadar je počasti Njegovo Veličanstvo s Svojem obiskom in zaključí se s sadnim semnjem, na katerem se proda razstavljenega sadja na korist posameznim razstavljavcem.

C. kr. kmet. družba.

Naznanilo. Deželni odsek ustanovljen v namen, da preskrbi, cesar treba za proslavljanje štiristoletnice, vabi gospode trgovce krojnega blaga, naj podajo svoje ponudbe, ako želé deležiti se oskrbljenja potrebnih tkanin. Take ponudbe se bodo sprejemale do 2. septembra t. l. v novi sodnijski palači, Via Capuccini, kjer se dobivajo tudi tiskanice za dotične oglase.

Imenovanja. Trgovinski minister baron Call, poljedelski minister Giovannelli in minister za Galicijo dr. Pietak so imenovani tajnimi svetniki. — Fin. konceptni praktikant v Ljubljani g. F. Skaberné je imenovan namestniškim konceptnim praktikantom v Trstu.

Štiridesetletnico službovanja je praznoval v četrtek g. Alojzij vitez Bosizio, c. kr. dvorni svetnik in vodja okrajnega glavarstva goriškega. Čestitali so mu o tej priliki v njegovem uradu vsi uradniki glavarstva in davkarije z odposlanci trgovinske in obrtne zbornice ter mestnega magistrata. Okrajni komisar Polley nagovoril ga je v imenu vseh čestiteljev s primernimi besedami. Osebnó čestitali so mu tudi predstojniki in uradniki drugih uradov, ter drugi prijatelji in znanci.

Za „Šolski Dom“. Občinsko staršinstvo v Biljani nabralo o priliki praznovanja 70. rojstnega dne presvitlega cesarja 6 K (toliko tudi za Alojzijevišče).

Hvaležni duhovnjani vrtojbenski svoje izgledni učiteljici Pavli Fabiani namesto venca na grob, darujejo 8 kron za „Šolski Dom“.

Družina Drašček-ova iz Vrtojbe daruje 5 kron namesto grobnega venca blage pokojne učiteljice g.čne Pavle Fabiani za „Šolski Dom“.

Preč. gosp. Josip Strancar, kurat v Štanjelu, je pristopil kot ustanovnik k „Šolskemu Domu“ z doneskom 200 kron, in je vplačal na račun ustanovnine 40 K. Izrekajoč vrlemu in požrtvovalnemu rodoljubu srčno zahvalo, želimo, da bi njegovemu vzgledu sledili še drugi slovenski rodoljubi, nahajajoči se v ugodnem gmotnem stanju.

Razpisana služba. Na državni realki v Gorici je s početkom šolskega leta 1900-1901 razpisana služba učitelja za risanje z prosto roko. Prošnje je uložiti do 10. sept. t. l. pri dež. šolskem svetu za Goriško v Trstu.

Tajna okrožnica „narodno-napredne“ stranke — pa učitelji. Glavni namen tajne okrožnice „narodno-napredne“ stranke tiči neoporečno v tem, pridobiti za „Sočo“ in „Primorca“ mnogo naročnikov, ter tako zmanjšati deficit, ki ga provzročuje izdavanje teh dveh listov onim, ki so se zavezali ga pokrivati. V stranki „narodno-naprednih“ se nahajajo ljudje, ki više cenijo denar, nego vse ideale in ako bi bili ti tudi „liberalni“. V nadi, da jim bode „liberalna“ gonja na Goriškem mogoče vendar kaj donášala, so se isti udali za jedenkrat sitnim prošnjam „liberalnega“ proroka dr. Tume ter — položili na žrtvenik „liberalizma“ po kak desetak — a to jedenkrat je bilo

tudi zadnjikrat — in tiskar Gabršček — ki ni navajen tiskati zastoj — bi tudi dr. Tumovina glasilo pokazal vrata — ako bi bilo pri njima izgube. Da bi se torej dr. Tumi taka nesreča ne pripetila, iztuhtal je svojo tajno okrožnico, katero smo doslovno priobčili v svojem listu in katere namen je baš — dobiti agentov za imenovani glasilo. In dobil jih je tudi — in sicer najstrastnejših, med — učitelji. V vsakem posameznem eksemplaru tiste imenitne tajne okrožnice — katero hvali celo „Brivec“, — so bila navedena imena zaupnikov „narodno-napredne“ stranke za isti kraj, kamor je bil dotični eksemplar odposlan. Take eksemplare tajne okrožnice smo videli v različnih krajih in v njih smo čitali tudi imena zaupnikov za dotične kraje, ki so bili večinoma — učitelji. — Torajti učitelji so tudi agentje dr. Tume in so se pismeno zavezali — kar na slepo, širiti med našim ljudstvom dr. Tumovi glasilo „Soča“ in „Primorca“ — ter razlagati ljudstvu teh glasil ognjusno in podlo pisavo, katere prvi namen je najbrže — **umoriti v našem ljudstvu npravno-krščanske čute.** Vprašamo pristojne oblasti, kako se to strinja s poklicom in dolžnostmi ljudskega učitelja? Vprašamo pristojne šolske oblasti, ali ni prisegel ljudski učitelj, da hoče zvesto izpolnovati šolske postavne predpise? In kaj nalaga učitelju prvi član ljudske šolske postave? Isti član nalaga učitelju, da mora skrbeti za versko npravno vzgojo izročene mu mladeži!! Kako pa izpolnjuje učitelj to svojo dolžnost, — ako širi v družine, v katerih se nahaja učeča se mladina — liste à la „Soča“ in „Primorca“, katera bijeta kar naravnost v obraz — npravnosti?!

Kovanje dopisov. Zadnjič smo na jasn način dokazali, da si dr. Tumovo glasilo večino svojih dopisov skuje — samo. Zadnja številka tega glasila pa se skuša izleči iz zanj, v katere se je tako nespretno zapletlo z dopisom „iz Dolenje Vrtojbe“ in dokazati, da „nimajo časa“ kovati dopisov. Ista številka Tumovega glasila pa ob enem prinaša štiri dopise, ki so vsienega in istega uredniškega kova!

Seveda bo Tumovo glasilo tudi to našo trditev imenovalo laž, kar pa ne bode vzbujalo v nas nikakega začudenja, kakor bi ga ne zbudjala tega glasila trditev, da na shodu v „Dolenji Vrtojbi“ ni bilo ne le „nikogar iz uredništva“ — „Soča“, — marveč celo ne — dr. Tume samega!

Javen shod dr. Tume v Kobariču se je vršil pretečeno nedeljo. Vrtojbenski shod, ki je tako nesrečno končal za dr. Tumo, je podučil njegovega vrednega pobratima in dr. Tuma samega, da je treba previdnosti in lokavosti še v večji meri, kakor sta jo imela do sedaj. Zato sta si pa izbrala za shod malo prostorno sobo, katero sta napolnila s svojimi pristaši, učitelji in krčmarji, tako, da sta bila v nji varno zabarikadirana, ter da sta tu v varnem zavetju — lahko premlevala stare, obrabljene fraze — ter sipala kalinom pesek v oči. Novega seveda ni bilo čuti na tem shodu nič, ker ni niti pretenjen s pljuvanjem v obraz od strani te „olikane“ gospode nič novega. Zato se nam pa tudi ne zdi umestno, da bi zgubljali čas in črnilo s tem shodom. — Omenimo naj na tem mestu še to, da je dr. Tuma na shodu zagovarjal gnjusno pisavo svojih glasil, „Soča“ in „Primorca“. No, pa saj se da na svetu vse zagovarjati. Posebno so za to poklicani odvetniki. Saj se je našel celo odvetnik, ki je zagovarjal kraljevega morilca Bresci-ja. Koliko pa stane takega — uzor-moža, kakor je dr. Tuma, trditev, da so „klerikalni“ listi — tu meri dr. Tuma seveda na nas — ki so spodkopavali družinsko srečo. Niti rudečica ga ni oblija, ko je tako govoril, ker ga je ta že davno zapustila in jo nadomešča k večjemu še zelena barva. Seveda, mi smo rušili in še rušimo povsod družinski mir in srečo — zidajlu je pa in ju morebiti še zida, le njegov pobratim — neizrekljivega imena, a ne prašajte nas — kakol..... Menimo, da se razumemo!...

Anarhist — renegat. Kako lepo se vjemata ta dva naslova, kaže sledeča zanimiva dogodbica. Minuli torek so aretirali v goriški opekarni za pokopališčem tamošnjega delavca Ipavica, ker je bil policiji sumljiv kot anarhist. Pri zaslišanju je ta človek izpovedal, da zna prav dobro italijanski, toda ne besedice slovenski. (Možic je baje iz Banjšic.) Tako poroča namreč „Il Friuli Orientale“. — In kaj sledi iz tega? To namreč, da človek, ki se je izneveril svoji narodnosti, je zmožen postati tudi anarhist, z drugimi besedami: renegat je z možen tudi vsake druge hudobije.

Še jeden anarhist. V nedeljo so prišli v Spljetu v Dalmaciji nekega Lazarija iz Istre, ki je sumljiv kot anarhist. V njegovem stanovanju so našli več anarhističkih časnikov in pisem, katere je dobival od svojega prijatelja, zdaj v Trstu zaprtega anarhista Stipinoviča.

Na novo ustanovljeni c. kr. pripravnički za možka učiteljska v Podgori se bodo vpisovali učenci dne 12., 13., 14. in 15. septembra, in sicer od 9—12 ure in od 2—4 pop. — Za ustov v to pripravnico zahteva se 1.) izpolnjeno 13 1/2 leto, 2.) spričevalo z dobrim uspehom dovršene ljudske šole, 3.) krstni in domovinski list, 4.) spričevalo o cepljenju koz in 5.) zdravniško spričevalo.

Vozno-poštna zveza med Gorico in Trbižem, oziroma Bovecem. Poleg vožno-poštnih zvez, že obstoječih na progah Gorica-Trbiž in Gorica-Bovec, se z dnem 1. septembra uvede še jedna vsakdanja dvoupredna poštna vožnja s pokritim normalnim vozom, ki bo imel štiri sedeže. Ta voz bo odhajal iz:

Gorica 1 ob 3. uri popoldne, Gorica 3 ob 3:15 pop., Solkan ob 3:40 pop., Plava ob 5:5 pop., Kanal ob 6. pop., Ročinj ob 6:50 zvečer, Volče ob 8:10 zvečer. V Tolmin pride ob 8:25 zvečer. Iz Tolmina pa bo odhajal ob 3:30 zjutraj in dohajal v Gorico ob 8. dopoldne.

Tamburaško društvo „Vila“ v Čepovanu priredi dne 2. septembra t. l. v prostorih gostilne g. Ant. Kofol-a ob 5 1/2 uri popoldne koncert s tamburanjem in petjem. Po koncertu prosta zabava. Vstopnina 30 h. K udeležbi uljudno vabi odbor.

Bralno društvo „Kras“ v Skopem vabi na veselico s plesom, ki bo de v nedeljo, dne 2. septembra 1900, na krasno odličnem dvorišču gostilne „Zingarica“, s sodelovanjem domačega pevskega zbora v proslavo 400-letnice združenja Goriške s Habsburško hišo in Njeg. Vel. cesarja 70-letnice. Začetek veselice točno ob 3. uri popoldne. Svira bo veteranska godba iz Mavhinj. Vstopnina: k veselici 40 st. za osebo, otroci 20 st.; k plesu 20 st. za vsako točko; sedeži 20 st. K obilni udeležbi uljudno vabi ODBOR.

Vspored: 1. Dav. Jenko: „Naprej“, godba. 2. Pozdrav. 3. I. pl. Zajc: „U boj!“, godba. 4. H. Volarič: „Slovenski svet, ti si krasan“, zbor. 5. Boris Miran: „Medeja“, deklamuje gospodična Mária Živčova. 6. Dr. B. Ipavec: „Domovini“, godba. 7. A. Razinger: „Za gore solnce mi zahaja“, moški zbor s samospetvom. 8. * * Venec narodnih pesmi“, godba 9. A. Hajdrih: „V sladkih sanjah“, moški zbor. 10. * * „Valček“, godba. 11. „Svojeglavneži“, vesela igra v enem dejanju. 11. Ples.

Požar v Ajdovščini. — V ajdovski predilnici je začelo v četrtek 29. t. m., zjutraj goreti. Ogenj so kmalo pogasili in ni bilo posebne škode; pač pa se je pri tej priliki ponesrečil nadzornik delavcev Anton Vulbert. Da bi hitro odprl steklena vrata od prostora, v katerem je gorelo, udaril je s pestjo po steklih vrat tako močno, da si je prerezal žile na desni roki, vsled česar so ga morali prenesti v tukajšno bolnišnico.

V Skriljah so dobili iz A. Brölli-jeve livarne tri nove zvone skupne teže 11 1/2 q. Zvonovi — so melodično vglušeni ter so prav dobri.

Na Vojšćici je te dni umrla po prav kratki boleznii mlada deklica. Žela je travo blizu morja. Proti večeru šla je z tovarišicami k morju, da se malo okoplje. Komaj pa je reva stopila, najhitreje gorka, v morje, že začuti mráz po vsem životu. Skalila se ji je kri. Prišedča domu se je vlegla, dobila mačuh in umrla! Po blagi, nedolžni deklici je težko celi občini. Spremile so jo k pogrebu dekleta v belo oblečena, kupila so ji v dar in slovo več krasnih cvetic in zapela ji na pokopališču prelepo pesem. Svetila ji večna luč!

— Kobila v vrednosti 400 K poginila je na Vojšćici vojakom za časa vojaških vaj. Imela je vrančni prisod.

Peticijo proti vinski klavzuli z Italijo je sklenilo občinsko starešinstvo v Sv. Križu na Vipavskem.

Za črnico je poginilo v občini Sv. Križ na Vipavskem troje prešičev in dvoje goved. — Še te nadloge manjka.

Padel je skozi okno in se močno pobil mlad mož, oče več otrok v Vel. Zabljah na Vipavskem. Nekateri govore, da je imel tako čudne sanje, drugi pa, da ga je vrgel „vipavec“, katerega se je bil neki preveč nalezl. Na vsak način nesreča.

Se nekaj o slavnosti v Sežani. — O tej slavnosti je priobčilo poluradno glasilo „Triester Zeitung“ obširno poročilo. Med drugim pravi isto, da je bila vsa Sežana v cesarskih in deželni za-

stavah. Ker smo pa videli ta dan v Sežani največ slovenskih trobojnic, potem meni poročevalec zgoraj imenovanega lista pod besedo „Landesfahnen“, najbrže slovenske trobojnice. Po tem takim proglašja tržaško poluradno glasilo našo slovensko trobojnico celo za — deželno zastavo. Mi se seveda kar nič ne protivimo temu, marveč zdi se nam še umestno, da to dejstvo na tem mestu pribijemo, ter opozarjamo naše ljudi, da se na nje sklicujejo, kjerkoli bi hotela kaka oblast preganjati našo trobojnico.

Neverjetno! Listi poročajo: Na vojaških vajah, ki se vršé letos na Krasu, se je pripetila naslednja nezasišana krutost. Na Uncu sta nastanjena dva bataljona vojakov. Ko so se te dni vračali vojaki, silno žejni in utrujeni z vaj proti Uncu, je nek rezervist 7. pešpolka poprosil neke ženske vode. V trenutku, ko se je nagnil, da bi pil, prijaha mimo stotnik z golo sabljo. Ves razjarjen suné vojaka najprej v prsi, potem pa ga udari še čez glavo, da mu jo preseka. Vojak se je ves v krvi zgrudil in v malo trenutkih izdihnil dušo. Rezervist je zapustil ženo in troje nepreskrbljenih otrok. Ljudstvo je radi tega nečloveškega čina stotnikovega silno razburjeno. O stvari se mora razpravljati na postavodajnem mestu. To je že tako, kakor na — Pruskem!

Iz Biljane nam poročajo: Kmetijsko društvo goriško je poslalo svojega veččaka v Biljano, kjer je dne 26. t. m. popoldne po blagoslovu imel poduk, kako je treba češpe in sušje sploh previdno sušiti.

Nekdo je izgubil od St. Ferjana do Gorice 60 gld. Kdor jih je našel je naprošen, da se oglasi pri našem upravništvu.

Katoliški shodi. — „Naša Sloga“ piše: Čujemo, da se je v petek v Trstu v prostorih „Delavskega podpornega društva“ sestalo več zastopnikov in drugih domoljubov, hrvatskih in slovenskih duhovnikov, kakor i posvetnjakov iz Istre in Trsta, da se dogovore o sodelovanju na katoliških sestankih v Zagrebu in v Ljubljani. Vsi so mnenja, da se Hrvatje in Slovenci rečenih pokrajin udeležé omenjenih sestankov, ki stoje na krščansko-katoliških načelih, ker so del hrvatskega in slovenskega naroda, za kateri se oba ta shoda odbržavata.

Katoliški sestanek v Zagrebu obdržava se dne 3., 4. in 5. septembra, v Ljubljani pa 10., 11. in 12. septembra 1900.

Osebne vesti iz Kranjske. Dvorni svetnik pri dež. vladi kranjski Al. Schemel je povodom svojega umirovljenja dobil plemstvo. — Sekcijski svetnik v notranjem ministerstvu, Andrej grof Schaffgötsch je imenovan dvornim svetnikom pri dež. vladi v Ljubljani, svetnik dež. vlade dr. pl. Rilling je dobil naslov in značaj dvornega svetnika. — Profesor A. Stritof je iz Kranja premeščen na ljubljansko državno gimnazijo, suplent na ljubljanski nižji gimnaziji dr. Jos. Debevec, je imenovan pravim učiteljem na gimnaziji v Kranju, suplent na gimnaziji v Kranju, Ivan Maselj je imenovan učiteljem na gimnaziji v Novem mestu.

Atentat na Triglav. Pod tem naslovom poročajo „Slovincu“, da je v Mojstrani pod Triglavom na steni verande tamošnje gostilne pri „Šmercu“ fotografija Triglava z napisom „Trecorno“. Ta fotografija visi ondi že od leta 1898 in nikdo je ni še odstranil! Znano je, da Italijani hočejo v svoji zlobi poitalijančiti ime zadnje naše vasi in občinske poti tudi našemu Triglavu niso hoteli priznati, poitalijančili so mu ime s spakendranko „Trecorno“. Ako bi mi Italijane

na tak način izzivali, bi nam pač drugače odgovorili. Mi pa smatramo njihova žaljenja za nedolžne igrarce! Zato nas tepejo po plečih naši — narodni grehi!

Štajersko. V nedeljo so v Slovenski Bistrici praznovali Slomšekovo slavnost ob veliki navdušenosti slovenskega občinstva. Pod noč pa so prišli slavnost motit tamošnji nemčurji, oboroženi z raznim prepovedanim orožjem, jeden od njih je celo udrl na slavnost in hotel udariti nekega udeleznika, na kar so ga slovenske pesti pahnile na cesto. Od slavnosti se vračujoče goste iz Celja je napadla nemčurska družba in je bil ranjen jeden Celjan. — Minuli teden so našli za takozvanim Miklavškim hribom pri Celju ustreljena dva mlada človeka, Nemca, in sicer brata celjskega podžupana, jurista Rakuscha in tega prijateljsko, hčer majorja Koppa. Oba sta bila že v stanju razprhnjenja in se je razširil duh gnijočih trupel daleč na okoli. Uzrok samomoru je bila baje ljubezen..... Našli so pri njima samokres.

Hrvatje iz Johannesburga. Te dni je prišlo na Dunaj 56 Hrvatov, katere so izgnali Angleži iz Johannesburga. Prišli so brez denarja in brez vsega in kakor se poroča, morali so vsled angleške surovosti silno mnogo prestati mej potovanjem. Vozili so se v smrdečih prostorih ladij in železnic, kakor se vozi živino in mrtvo blago. Z njimi se je vozilo tudi več Nemcev, Francozov in Italijanov. Prosili so avstrijsko vlado, da jim pomore do svojega imetka, katerega jim Angleži niso pustili vzeti seboj. Nekateri od njih so bili že po 20 let v Johannesburgu.

Bresci obsojen. Minulo sredo opoldan je bil pred milanskimi porotniki obsojen v dosmrtno ječo Gaetano Bresci, morilec italijanskega kralja. Po razglašeni obsodbi je vzkljnil: „Obsodite me a li merešite, jaz pričakujem revolucije!“

Sultanov strah pred anarhisti. Znano je, da se turški sultan zelo boji za svoje življenje. Iz strahu pred anarhisti pa je izdal mnogo varnostnih odredb, mej katerimi je ena posebno vredna, da se zabeleži.

Vsak petek se poda sultan iz Jildizkioska v bližnjo mošejo ali džamijo k molitvi. Dozdaj so smeli razni tujei videti sultana na poti v džamijo, zdaj, po pogostih anarhističkih hudodelstvih, je pa sultan odredil, da imajo pristop v selamlik, prostor, kjer se vidi sultana, samo oni tujei, ki se izkažejo s posebno izdano ustopnico dotičnega poslanika. Sultanova kabinetna pisarna pa se je obrnila s posebno prošnjo do poslaništev, da pazijo na osebe, katere prosijo za ustopnice. Skrivna policija ima ukaz, da odstrani iz Carigrada vse količkaj sumljive osebe in da strogo pazi na vse prišlece v Carigrad.

Predor mej Evropo in Afriko. Francozi se že dolgo časa pečajo z mislijo, kako bi po najkrajši poti zvezali z železnico Evropo in Afriko. Zdaj je izumil francozki inženier Jean Berlier nov načrt, po katerem bode taka zveza mogoča pod — morskim dnom. Pri Gibraltarškem prelivu, kjer morska ožina ne meri več nego 41 kilometrov, bi se napravil pod morjem predor, skozi kateri bi tekla železnica. Stroški te naprave bi ne presegali 123 milijonov frankov. Inženier Berlier je znašel že tudi stroje, s katerimi bi se delo v predoru najhitreje izvrševalo. Španska vlada je podjetju naklonjena, ne pa tako sultan marokanski, ker se boji, da bi potem preveč ne preplavilo evropsko prebivalstvo afriškega ozemlja.

Nova politična knjiga!

Naši narodni grehi.

Kako bo z vojsko?

Slovincem v svarilo in v pouk napisal Podgraški.
Cena 50 vin. po pošti 5 nvč. več. Dobiva se v »Narodni tiskarni« v Gorici, ulica Vetturini hiš. štev. 9. in pri G. Likar-ju, Semeniške ulice 10.

Razprodajalcem primeren rabát.

Vsakemu Slovincu neobhodno potrebna!

Ravnokar izšla!

Zanimivo in poučno!

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Dunajska borza.

31. avgusta. 1900.

Skupni državni dolg v notah	97-70
Skupni državni dolg v srebru	97-25
Avstrijska zlata renta	116-95
Avstrijska kronska renta 4%	97-70
Ogerska zlata renta 4%	1-15
Ogerska kronska renta 4%	90-60
Avstro-ogerske bančne delnice	17-02
Kreditne delnice	6-64
London vista	242-15
Nem. drž. bankovci za 100 mark	118-20
20 mark	23-65
20 frankov	19-29
Italijanske lire	90-45
C. kr. cekini	11-40

Anton Gerbec

gostilničar

v ulici Sv. Klare št. 15.

P. n. občinstvu naznanjam, da sem prevzel gostilno

„Vinarskega in sadjarskega društva za Brda s sedežem v Gorici“.

Točim pristna najboljša društvena vina, bela in črna, puntigamsko pivo in mineralne vode.

Poslužim z okusnimi jedili vsaki čas, vse kar mogoče po nizki ceni.

Na razpolago so obširni hlevi za živino, lepo dvorišče za igro na krogle in prijetna senca za goste.

Za dobra vina in jedila, kakor za točno in pazljivo postrežbo že to jamči, da me je društvo imenovalo svojim uradnikom z nalogo, da izbiram vina za krčmo in za društvo.

Za obilen obisk se toplem priporočam slav. občinstvu iz mesta in z dežele.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici h. št. 1. v lastni hiši, kjer je „Trg. obrt. zadr.“

Dva srednješolca

sprejmeta se na stanovanje in hrano pri slovenski družini po jako ugodnimi pogoji.

Naslov pove upravništvo »Gorice«.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici h. št. 23. (v hiši g. dr. Lisjaka)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta.

Razpošilja blago na vse kraje. Cena primerna, postrežba dobra.

Anton Bortolotti,

kamnosek,

Gorica, Franc-Jožefova cesta št. 33. Zaloga mrtvaških spomenikov, cene od 10 do 200 gl.

Mirodilnica

v Tržni ulici poleg kritega trga

(poslopje c. kr. okrož. sodišča)

ima veliko zalogo najfinejšega

žvepla v kosih,

katero prodaja po najnižji ceni.

Ima tudi vsakovrstnih najboljših

pripomočkov za čiščenje vina.

Zaloga Portland- in Roman-cementa

Priporoča se p. n. občinstvu

Ant. Jeretič.

Dva učenca in jedno učenko

sprejme se na stanovanje in hrano. Kje? — Pove upravništvo »Gorice«.

Kolesarji pozor!

Podpisani naznanja gg. kolesarjem, da ima v zalogi dvokolesa iz najboljšega materiala po jako nizkih cenah, in sicer od 170 kron (85 gl.) naprej opremljene z vsemi potrebščinami (komplet). — Ob enem priporoča gg. krojačem in šiviljam svojo veliko zalogo raznovrstnih šivalnih strojev najnovejših sistemov od 48 kron (24 gl.) naprej. — Poroštvo 5 let. — Daja tudi na obroke.

Z odličnim spoštovanjem

Martin Šullgoj,

urar v Kanalu.

C. kr. priv.

civilni, uradniški in vojaški krojač na Travniku št. 22, I. nadstropje v Gorici.

M. P O V E R A J,

priporoča p. n. občinstvu svojo izborna zalogo vsakovrstnega blaga iz avstrijskih in inozemskih tovarn, obleko, sobne in dežne plašče.

Velika izber

zavratnice in ovratnikov, perilo, Jäger-srajce, sploh vse k obleki spadajoče; prodaja zdravo in trpežno blago tudi na meter; vse jako po ceni.

Civ. in duhovenski površniki od gl. 15. — nap. Površniki letni 9. — „ Obleka možka 8.50 „ za dečke 1.80 „ Nepremočljivi havelok 9. — „ Cene stalne; 5% odbitka. Vsako naročilo izvrši se točno.

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsakdo doma sam brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francozkem sistemu s pomočjo ekstraktov, ki stanejo za napraviti po 5 litrov likerjev: Tropinovec, Absinc, Vermut, Ruski pešnovoc, češki liker, Kimel po 80 kr.; Slivovec, Rum, češnjevec, Alaš, Alpski liker po 85 kr. in Konjak, Benediktinec, Chartreuse, Pilzenski liker po 95 kr. — Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali poštne nakaznici; po poštne povzetju 10 kr. več. Vsaki pošiljavi pridenem navodilo, kako se napravi liker. Preprodajalcem, če naročijo več blaga, mnogo ceneje.

Anton Rukavina,

Trst, Via Belvedere št. 23

G. Likar,

Gorica, Semeniška ulica št. 10.

Trgovina pisarniških in šol. potrebščin.

Raznovrstno papirnato blago.

Knjige: molitvene, šolske in vpisne. Tiskovine iz „Narodne tiskarne“ po enaki ceni. Preskrbuje tisk vizitnic, računov, kuverte z napisi.

Sprejema v vezanje knjige.

Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Mirodilnica (drogerija)

v Tržni ulici

v poslopju okrožnega sodišča

je bogato založena

z blagom najboljše vrste

ter more na drobno in debelo po skromnih cenah postreči kmetovalcem in obrtnikom, gospodarjem in gospodinjam in vsem zasebnikom, ki potrebujejo mirodilniškega blaga.

Posebno se priporoča cerkvenim oblastim, županstvu, uradom, šolskim vodstvom, društvom, javnim in privatnim zavodom, tvornicam, mojstrom, trgovcem, živinozdravnikom, pirotehnikom itd. — Priporoča zlasti barve suhe in oljate, aniline in lesna barvila za obleko, bronza; pokosti (lake), sušilo, zamasko (kit), votlič, razne krede, fini cement portlandski, čopiče, ščetki, oterache za noge, šablone, zamaške, gobe milo, sveče, vžigalice, petrolej; najfineje žveplo in bakrani vitrijol; cevi in druge reči iz kavčuka (galoše), razne soli, zdravilna zelišča, mineralne vode, cedilke, (gume), cerkveno kadilo in kot primeso dišeči storaks; razna čistila, gladila in mazila; prepase za kilo, obveze in drugo kirurški opravo, pogačo za pse; toaletno milo in drugo lepodišeče blago (parfumerije); potrebščine za fotografije itd

Jakob Miklus,

trgovec z lesom in opeko, zaloga pohištva, rakev (trug), vinskih posod itd.

v Pevmi,

za Soškim mostom, p. Gorica,

priporoča p. n. občinstvu svojo bogato zalogo, zagotavlja najhitrejšo postrežbo in jako nizke cene.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih,

briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

ROJAKI, POZOR!

Podpisani trgovci jestvin si štejejo v čast, naznaniti p. n. občinstvu, da so vsled skupnega naročevanja na debelo vsemu blagu, katero naročujejo edino le pri slovenskih veletržcih, kakor pri tvrcki M. Truden v Trstu i. t. d., cene zdatno znižali.

Nadejajo se torej, da jih bodo podpirali tudi rojaki, in to temveč, ker je blago izborno in sveže ter postrežba točna.

Z odličnim spoštovanjem

Ant. Vrčon v Skriljah, Al. Kosovel v Velikih zabljah, J. Mrevlje v Sv. Križu, Ivanka Vodopivec v Kamnjah, Fr. Birsa v Vrtovinu in I. Jerkič v Dobravljah.

Novoporočenci pozor!

Štejem si v čast naznanjati slavnemu občinstvu, da sem razširil trgovino pohištva v ulici Vetturini, glavni vhod v Gosposki ulici.

Anton Breščak

v Gorici, Gosposka ulica št. 14, (blizu lekarne Gironcoli).

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo za vsaki stan. Pohištvo je po najmodernejših slogih, posebno spalne, jedilne in posetne sobe so po nemškem slogu. Pohištvo je od prvih mizarskih mojstrov. Sprejema vsa naročila in izdeluje po izbi obrisa, najceneje in v najkrajšem času. — Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno pohištvo, kakor: toaletne mizice, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice iz trsa in celulojda, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbero ter razne tapetarije.

Reči, katerih ni v zalogi, preskrbijo se po izbi cenikov točno, trdno ter v najkrajšem času.

Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.